

Proč musíme mluvit veřejně? Sít' Bible a vyznání

V lednu 2016 byla založena neformální „Sít' Bible a vyznání“. Její vznik inicioval řečník Pro-Christ Ulrich Parzany. V pozadí je spor různých směrů uvnitř evangelikálního hnutí v Německu, v němž jde mj. o otázku, zda směřjí být praktikující homosexuálové spolupracovníky v církvi. Ulrich Parzany byl neustále dotazován, zda je opravdu nutné tento spor zveřejňovat. Dne 6. dubna 2016 reagoval stanoviskem, které zde reprodukuje:

Proč musíme mluvit veřejně?

V posledních týdnech jsem hovořil s mnoha lidmi o „Síti Bible a vyznání“. Často jsem slyšel: „V té věci s tebou souhlasím, ale proč vynášíš takový konflikt na veřejnost? Nemohli byste se shodnout v osobním rozhovoru? Takovými spory přece ve společnosti jen vytváříme špatný obraz církve.“

Moje odpověď: Nejde o rozdílné názory na základě nedorozumění, které by se daly vysvětlit v osobním rozhovoru. Osobní rozhovory a také porady ve skupinách v atmosféře vzájemného respektu již proběhly. O jaké rozdílnosti názorů tedy jde? A jsou hodny veřejné diskuse?

Jádro kontroverze

Veřejná debata vzplála v otázce, jakou roli v církvi a ve společenstvích zaujímají křesťané, kteří veřejně praktikují soužití partnerů stejného pohlaví. Mohou a mají být členy a spolupracovníky církve anebo ne? V pozadí sporu je otázka, zda je Bible Božím slovem a platnou normou života i víry křesťanů a jak se máme a chceme zachovat k různému chápání Bible a jejích výkladů.

Spor o autoritu Bible probíhá již dlouho. Při příležitosti nadcházejícího výročí reformace však rada EKD (Německé evangelické církve) vydala základní text, ve kterém můžeme číst: „Od sedmáctého století jsou biblické texty zkoumány historicko-kriticky. Proto už nemohou být jak za časů reformace chápány jako „Boží slovo“. Reformátoři přece vycházeli zásadně z toho, že biblické texty byly skutečně dány samotným Bohem. Vzhledem

k různým verzím úseku textu anebo objevením různých vrstev textu je tato představa již neudržitelná. Z toho však vyplývá otázka, zda, jak a proč i dnes ještě může platit sola scriptura.“¹

To je nové. Protichůdné názory teologů k chápání Bible sice existovaly již 250 let, teď však vznikl pokus církevních úřadů oficiálně zrušit autoritu Bible jako Božího Slova. Následky jsou okamžitě patrné.

Okrajové téma anebo otázka pravdy?

Není-li Bible Božím zjevením, není ani Ježíš Kristus jediným Zachráncem pro všechny lidi. I to čteme v základním dokumentu EKD: „Tak jako já považuji své přesvědčení za pravdivé, má i jiný právo, mít své přesvědčení za pravdu, a naopak. Výzva je v tom, abychom o Ježíši mluvili, ovšem tak, aby přitom nebyla znehodnocována anebo prohlášena za nepravdivou víra jiných. Tak jako je pro křesťany patřit ke Kristu jedinou útečnou v životě i ve smrti, tak i pro přívržence jiných náboženství jejich specifická víra. To smí být uznáváno na obou stranách rozhovoru.“

Tyto výroky jsou od roku 2014 veřejné. Proč neexistuje proti tomu žádný veřejný protest? Jde přece o pravdu evangelia o Ježíši Kristu. Je mi velice líto, že v případě demontáže zásad křesťanské víry neexistuje prakticky žádný odpor. U tématu homosexuality pak lítají už jen cáry.

Někteří odpovědní v evangelikální oblasti tvrdí, že je to jen okrajové téma, kterému není třeba věnovat tolik pozornosti. Ovšem podle biblického zjevení patří skutečnost, že jsme obrazem Božím, bezprostředně k vlastnímu obrazu Boha patří polarita a společenství muže a ženy (1M 1,27; Mt 19,4-6). V této

1 *Ospravedlnění a svoboda, 500 let reformace 2017, Základní text Rady evangelické církve v Německu, 2014, str. 83n. „Rechtfertigung und Freiheit, 500 Jahre Reformation 2017, Ein Grundlagentext des Rates der Evangelischen Kirche in Deutschland, 2014, S. 83f)*

kontroverzi tedy jde o pravdu biblického zjevení.

To je samozřejmě nepřijemné, protože zavedení homosexuálních manželství je právě téma společensko-politického boje, kterému zainteresované skupiny dávají nejvyšší prioritu. Není v naší moci, zda se praktikovaná homosexualita stane tématem či nikoliv. Politickou agendu určují jiní. Ale to, že některé evangelické zemské církve již dnes stavějí partnerství lidí stejného pohlaví církevním sňatkem na roveň manželství ještě před tím, než spolkový sněm rozhodl o plné rovnoprávnosti, je smutným příkladem patolízalského přizpůsobení se evangelických církví společenským trendům.

Co je naším dnešním úkolem?

Nedoufám, že církevní vedení většiny evangelických církví se dá odradit od své falešné cesty. Avšak v mnoha sborech se Boží slovo věrně a s láskou káže a žije. Mnoho pastorů mluví a pracuje s velkou oddaností věrni svému ordinačnímu slibu. Trpí rozhodnutím svého církevního vedení. Nemálo z nich stojí značně osamělých. Mnozí křesťané jsou zastrašení nebo znejistěni. Tu nepomohou diplomatická jednání za zavřenými dveřmi. Veřejné stanovisko, biblické učení všemi formami a na všech kanálech, které máme k dispozici, mohou dát orientaci a podporu.

K tomu je tu „Sít' Bible a vyznání“. Nevím, zda skutečně budeme moci pomoci. Ale všichni, kteří se k naší síti připojí, dávají tím signál, že nerezignujeme. Důvěřujeme navzdory všem svůdným a zhoubným trendům Pánu Ježíši Kristu, který řekl: „Nebe a země pominou, ale má slova nepomnou.“ (Mt 24,35)

Kdo mlčí, podporuje to, co je v plném proudu. Prosím, povstaňme, odolávejme a dosvědčujme pravdu Božího slova!

ULRICH PARZANY
PŘEL. TOMÁŠ PALA
DALŠÍ INFORMACE NAJDETE
NA INTERNETU POD
WWW.BIBELUNDBEKENNTNIS.DE